

«Her er gjort hva gjøres skulle»

AV FRANCK RINDAL

(Mel.: Oss ha gjort . . .).

Her er gjort hva gjøres skulle
Reist opp hus fra syll til tak.
Nå står att å vigsle verket
i et storslått gjestelag.
Føde fins her — ja, det vet vi —
drikke og for den som vil.
Ingen lyte! Ingen sorger!
Her er alt i «kongsgårdsstil».

Det har kostet slit og arbeid
for å nå fram her vi står.
Store hus langt inn' i fjellan'
«blir itj te' i trange kår»!
Men skal folk fra by og bygder
gå seg glade i Norges fjell —
da må alle føl' seg trygg der,
finne trivsel — prima stell!

Her ved Nedalshøgdas skråning —
Ekorndør og Skardørsfjell —
skal vår nye Nedalsvåning
skaffe ly for stresset «trell».
Kom da, frende, bonde, bymann!
Kom til Sylenes fjellmassiv!
Her er frisk luft! Her er fjellvann!
Her er stor og rik natur!

Kom så, alt som fins i hytta,
kom og skål for at den er!
Skål for Tønseth, Mørch og Langeng!
Det er de som ansvar bær'
for at hus og hytte står her —
for at alt har fått riktig mål:
Takk og ære fra oss alle —
vi er stolte — deres skål!

(Denne sangen ble skrevet til innvielsen av den nye Nedalshytta

106 24. juni 1972).

Episoder fra en sommer

AV HARALD HAMMER

Efter anmodning fra T.T. forsøker vi å skrive noe til årboken. Men hva i all verden skal vi skrive om. I tidligere årbøker leser vi: «Naturen kan ikke beskrives, den må oppleves», altså kan den ikke beskrives. Dessuten fikk vi inntrykk av at de fleste opplevet den i Trollheimen sommeren 1972. I hvertfall var det stuvende fullt på hyttene, særlig var ungdommen i flertall, og det var fjellvandrere som var interessert i fjellet, allerede kl. 9 om morgenen var de fleste startklare, for «å oppleve naturen».

Vi skal forsøke å berette om nogen — forhåpentlig — muntre episoder på hyttene i sommer og begynner med ett par replikker fra middagen en søndag. De fleste vil helst oppleve lørdags- og søndagsmiddagen. At de unge kokker presterer vellykket mat, synes på den appetitt fjellvandrerne oppviser.

— Vi satt altså ved middagsbordet. Til å begynne med var de fleste mest interessert i å få fylt tallerkenen, men praten kom snart i gang. Alt var vellykket, en ung jente syntes spesielt potetene var gode, de var visst fra Kreta, mente hun, men det ble nedstemt, de var så gode at de måtte være norske. Så var det en annen som aldri hadde drukket så godt et vann. Samme herre hadde gått svært langt og var av den grunn svært interessert i vannet. Konklusjonen var til slutt at vannet kanskje måtte være fra Kreta, det skal jo være moderne å eksportere vann hadde vi hørt.

Så fortsatte det med peisild, kaffe og kaker. Senere ble det allsang, og noen sykesøstre skulle spille bridge. Efter ett par spill hørte vi en replikk fra en av de unge damer: «Renons, hva betyr det?» Efterpå spilte de et spill som het Revansje, og så tapte de det óg. — Utpå kvelden ble det å beskue naturen fra tunet, solen holdt på å forsvinne i horisonten i et inferno av rødt. Da ble det diskusjon om navnet på et fjell litt bakenfor Gjevilvasskammene,

107

en foreslo Snota, en annen mente det var Trollhetta, en tredje mente forsiktig å antyde Storbekkhø. Da ingen hadde flertall, ble det ingen avklaring.

Tidlig neste morgen var det en herre som i kikkert tydelig kunne se en bil på Falkfangerhø. Riktigheten av påstanden kan bekreftes av hytteverten. Omsider kom mannen med kikkerten til den mening at det var umulig å bile til Falkfangerhø og konkluderte med følgende replikk: «En slik domstut som mæ fins itj.» Den alltid servicebetonte og hyggelige vertinne sa: «Ja, kunden har alltid rett.»

Følgende replikk ble overhørt på en av turene av en liten gutt: «Ja men pappa, igår sa du at det var itj fler' motbakka igjen». Vi forsøkte forsiktig å antyde overfor den unge herre hvor lett det var å ta turen opp til Kamtjern og videre til Trollheimshytta, men fikk svaret: «Du må itj b'jyn å skryt' slik som han pappa».

Olsokaften på Trollheimshytta ble avsluttet med bål. Vi brente opp gammeltaket på hytta. Det ble en stemningsfull stund, med Snota bak de røde flammer. Alle koste seg stort, særlig myggen. Den eneste fordelen med myggestikk er at det er så deilig å klø seg. Den som da ikke får sove har da noe å holde på med.

Så får jeg avslutte skrytet, det kan muligens være andre som deler guttens syn. Jeg syntes det var ganske morsomt det jeg her hadde skrevet. «Dum du», sa kona mi.

Elgeseter kloster

AV KIRSTEN MØRCH

Elgeseter Kloster lå på Øya, omtrent halvveis mellom Studenter-samfundet og Stadion. Det var kloster for munkere av augustinerordenen og ble grunnlagt i 1170. Klosteret opphørte da reformasjonen ble innført i 1537. Det finnes i dag ingen synlige rester etter Elgeseter Kloster, men på 17-hundretallet var det ennå noen ruiner å se. Den kjente skolemannen, Gerhard Schøning, som var rektor ved Katedralskolen fra 1751 til 1765, gjorde en del oppmålinger og notater. Man vet at klosterkirken var laget av stein. Den første Mariakirken som sto for nær Domkirken, ble i sin tid flyttet hit. I slutten av forrige århundre fant arkeologene rester av gule, grønne og røde teglstein fra gulvet i kirkens kor.

I dag vet vi bare at noen av klosteranleggets mange bygninger lå der hvor nå den vakre eiendommen Klosterdalen ligger. Ingen kan si hvordan klosteret har sett ut, og det vil neppe bli mulig noen gang. Men — bli med på å fantasere litt om hvordan det *kan* ha sett ut! Forfatterinnen Sigrid Undset skriver et sted utførlig om hvordan et klosteranlegg vanligvis ser ut. Da jeg leste hennes beskrivelse fikk jeg lyst til å tegne det i plan. Se neste side.

Sigrid Undset sier at bygningene i et kloster er plassert rundt en åpen firkantet midte: Klosterhagen. Kloster heter på latin: *claustrum* og betyr da også: Innhegnet plass. Hun sier at bygningenes plassering rundt klosterhagen og deres funksjon er ganske bestemt og stort sett likt i de forskjellige klostre.

Klosterkirken, anleggets viktigste bygning, ligger alltid i nord, og kirken er, som alle kirker, orientert øst/vest, med høykoret i øst. Langs østre side av klosterhagen er en to-etasjes bygning. I første etasje har munkene bibliotek og forsamlingsal. Annen etasje er dormatorium, sovesalen. I det sydøstre hjørnet er det en bygning som heter Kalifaktoret. Det er det eneste rom med kamin. Her